

ровичъ поднесли въ устроюючомъ комитетъ гадку, щобъ ухваленый бувъ речинецъ, коли и де має отбутися друга подбна выстава. «Бо выставы такі — мотивували они ее свое внесене — тоды только можуть принести належний хосень, коли будуть отбутися правильно и періодично. Неразъ мѣжъ звиджуючими выставу рукофельниками и рѣльниками можна чута голосы: „Яка шкода, що я напередъ завчасу не знатъ, чи выстава буде, а то бувъ-бы и бѣть себе де-що приготовивъ и выставивъ.“ Ото-жъ коли речинецъ будущои выставы заразъ въ горы буде обвѣщеный, то можна надѣяться, що далеко бѣлье число продуцентовъ, нѣжъ доси, постарася о приготованье якихъ вадрцевыхъ выробъ, що за тымъ въ загаль рухъ продукційный въ околици оживится и поднесеть коли не що до колькости (бо се ваджитъ бѣть загального богатства и бѣть попыту) то бѣдай що до якости выробъ, бо мѣжъ поодинокими продуцентами повстане емуляція и соперництво, хто потрафить красшій и лѣшишій выробы выставити, маючи черевъ то надѣю не только здобути нагороду, але притягнути для своихъ выробъвъ якъ найбѣльше купцѣвъ.

Годъ заперечати, що гадка та, поднесена гр. Дѣдушицкимъ и п. Федоровичемъ, дуже щаслива и розумна. Жаль только, що въ комитетъ, устроюючомъ выставу тернопольску она якою не богато могла найти прихильниківъ и вѣсталася замита. Але се не внохотило ви иниціаторовъ, и особливо п. Федоровичъ такъ нею перенявся, що постановивъ не щадити нѣ грошей въ заходу, щобъ зреализувати такъ гарній и для цѣлого краю дуже хосеній намѣръ. Заразъ по закрытию выставы днъ порозумѣвся сть дяекими людьми, а д. 4 вересня виївъ до магістрату мѣста Тернополя подане съ такими предложеніемъ, що днъ бересь выставити на власній коштъ постѣйнаго обожъ таборівъ русихъ въ Галичинѣ, але намѣрене рѣвноуправленье Руїновъ важе „Gaz. P.“ съ условиемъ „*bratnje zgodzony*“ (*conditio sine qua non*). — Въ концію воюе она завязто сть програмою „Дѣла“: Рус для Руси — радити вправдъ Полякамъ помиритися съ Руїнами, але не хоче, щобъ при тѣмъ керма политики перешла въ руки пособійнихъ. Руїни Галицькія мають розвиватися лиши „*gownolegla droga*“ съ Поляками и въ дальшій консеквенції перенатися и одушевитися ихъ ідеями ростравційними (!).

„Dziennik Polski“ допера теперъ (23. сѣчня) заговоривъ про кореспонденцію піддавельску до петербурзкого „Kraj u“, коли ему удалось зачертити з *wiarygodnego źródła autentycznego wiadomości*. Після його інформації інтервенція кн. Бисмарка въ справѣ рускій може бути фактомъ, але се есть видумко, що результатомъ є було звѣсне выступлене гр. Ад. Дѣдушицкого въ послѣдній сесії Галицького сейму. Графъ по думцѣ „Dz. P.“, бувъ и давнійшій (?) „tej samej myslї“ и „uklady, przygotowujace zjazd Skieriewicki, nie wpłynęły na jego przekonaniam“. „Dz. P.“ сунівавъ вже навѣть, чи „Kraj“ є органомъ польськимъ, бо днъ щось за часто обзывається за Руїнами, а остаточно каже вѣрити, що „wpłoski do zgody“ изъ сторони Поляків Галицькихъ (которихъ впрочемъ нема) не потребують мати свое жерело ажъ въ Берлінѣ. Тымъ самимъ хоче сеї органъ перевѣдити, що если бы колись, Боже сохрани, появилось яке внесене на рѣвноуправленье Руїновъ чи то въ Соймѣ, чи въ Радѣ державній, — то буде оно лишь актомъ добгѹсн чесні панівъ Поляківъ, за що Руїни повинні бути вдачні по вѣки вѣчні. Се така штука, якъ въ дарованьемъ панінціи въ 48 р.

Слово въ 8 (20) сѣчня подало юкілько словъ въ отвѣтъ *Fremdenblatt-u* на статію органу міністерства справъ заграницьнихъ підзаголовкомъ: „Поляки и Руїни“, але отповѣдю сконфіскувалася ц. к. прокураторія съ З. чилюмъ. Мимо того головий точкі отповѣді перейшли въ органи польської прасы, а зъ тихъ дѣзналися мы, що редакторъ „Слов“ будь-що буде хоче стати „*österreichischer Russe*“. По словамъ его єсть наша рѣдкий языкъ хлопськимъ нарбѣчимъ, на который певно и плюнти не варто. У него за дѣлами високой політики, поїздками въ Россію и фінансовими операціями мабуть нема и часу підносити „только теперь вопросъ о книжномъ языку“. Йонъ волѣвъ — якъ каже — „прияти образованыи польскій языкъ“, якъ языкъ якою блянкету правничою екзаменаційною комісією львівського університету, который попався ему случайно въ руки и починався словами: „Панъ Ігнацій Н.“ „Мы можемо узвіти въ правительство именемъ въсїхъ нашихъ истино образованыхъ земляковъ, что ми меншимъ горченіемъ и оскорблениемъ нашого народного достоинства мы читали бы такій документъ на польскомъ языцѣ.“ Отъ ірпінія вчеха господина редактора сеї часописи, котору Богданъ Дѣдушицкій передъ 25 роками якъ разъ заснувавъ въ цѣлі, щобъ не то екзаменаційною комісією университету львівського, але весь загаль научивъ точно рѣдкого языка и пошановавъ найдорожчу по батьківъ спадщину, за которую они охотно и головы свои покладали.

На щастіе стоїть редакторъ „Слов“ съ своимъ поглядомъ на языкъ нашъ особнякомъ, а если знаходити часомъ дяекихъ адептовъ, то правильно посередъ людьми, у которыхъ не наука а політика рѣшала и рѣшає всіхъ правду: у такъ званыхъ домородныхъ філологовъ...

марою, жаднымъ крови уширемъ, котрого треба викликомъ зорожити назадъ въ могилу. Намъ годъ рееструтиши обширно всѣ тѣ tolki o насъ, такъ якъ зъ того виїла бы скорше груба книга, чимъ розумный предметъ лектури. Тому обмежимо нынѣ на зареестровано лишь основныхъ гадокъ о справѣ рускїй въ діякіяхъ днівникіахъ, лишаючи судъ надъ ними нашимъ читателямъ.

„Кievianinov“ и „Днівникови Варшавско-му“ не припало до смаку „украинофильство“ на Українѣ, такъ якъ оно стремить до сепаратизму літературного, зъ того колись може виїти и сепаратизмъ політичний. Згаданій днівникъ скорблять надъ тымъ и сбѣтуютъ, що „недугъ украинофильства“ запустивъ послѣдніми часами въ Россії широке корінь у всѣхъ семінаріяхъ и гімназіяхъ, що бѣльшість молодежі під науковихъ заведеніяхъ кіевскихъ заедно маячити на той тематъ, що украинофильство має богато адептівъ по судахъ и урядахъ, на університетѣ, въ академії духовнїй, урядахъ громадокъ и школахъ сѣльскихъ... Се якась підземна робота — думає „Кievianin“, хотя не вѣрить, щобъ се була интрига польска (якъ у насъ гдѣто думає), бо Українецъ не любить рѣвно Поляка якъ и „Москала“.

„Gazeta Polska“ (въ Варшавѣ) въ чч. 8, 9 и 10. зъ оного року помѣстила широку розправу о Руїнахъ Галицькихъ підъ надписею: *Kwestya prosta*. Въ статії той розбирають восторжно тенденцію обохъ таборівъ русихъ въ Галичинѣ, але намѣрене рѣвноуправленье Руїновъ важе „Gaz. P.“ съ условиемъ „*bratnje zgodzony*“ (*conditio sine qua non*). — Въ концію воюе она завязто сть програмою „Дѣла“: Рус для Руси — радити вправдъ Полякамъ помиритися съ Руїнами, але не хоче, щобъ при тѣмъ керма политики перешла въ руки пособійнихъ. Руїни Галицькія мають розвиватися лиши „*gownolegla droga*“ съ Поляками и въ дальшій консеквенції перенатися и одушевитися ихъ ідеями ростравційними (!).

„Dziennik Polski“ допера теперъ (23. сѣчня) заговоривъ про кореспонденцію піддавельску до петербурзкого „Kraj u“, коли ему удалось зачертити з *wiarygodnego źródła autentycznego wiadomości*. Після його інформації інтервієнція кн. Бисмарка въ справѣ рускій може бути фактомъ, але се есть видумко, що результатомъ є було звѣсне выступлене гр. Ад. Дѣдушицкого въ послѣдній сесії Галицького сейму. На внесеніе Хломецкого бославою сю справу до комісії податкової достави поставила комісія замѣтъ 23,339.200 на внесеніе референта 22,870.500 зр. Комісія промислова радила дальше въ спеціальній дискусії надъ закономъ о забезпеченню робітниківъ бѣть случаївъ нещастя. Найвірѣ поставивъ нову кодифікацію §. 10-го, після котрого то речинецъ правосильності закона о регуляції рѣкъ другої категорії що не означений доказано.

(Комісія бюджетова) залагодила перша пять точокъ бюджету, межа котрими такожъ въ фондъ диспозиційний безъ змѣни; отакъ розбирають роздѣль тютюн. При позиції виїбъ въ кошти достави поставила комісія замѣтъ 23,339.200 на внесеніе референта 22,870.500 зр. Комісія промислова радила дальше въ спеціальній дискусії надъ закономъ о забезпеченню робітниківъ бѣть случаївъ нещастя. Найвірѣ поставивъ нову кодифікацію §. 10-го, після котрого то речинецъ правосильності закона о регуляції рѣкъ другої категорії що не означений доказано.

(Італіанський клубъ и рухъ виборчий въ Тріестѣ) Межа виїдами товариства Societa politica Istriana, Unione и товариствомъ поступовимъ ведутся переговоры въ цѣлі спільнога и однодушного поступована сихъ товариств такъ въ приготовленіяхъ до надходячихъ виборовъ якъ и підчасті виборовъ. Всѣ три товариства мають уко-нитуватися разомъ яко комитетъ виборчий народної партії и будуть предкладати лишь такого кандидата, который обов'ажає поширати завязаніе вилючно італійского клубу въ радѣ держави.

(Справа заморськихъ колоній австрійськихъ для засудженыхъ) Въ комісії бюджетової пілати послѣдній порушивъ пос. Гайдельбергъ виїбъ въ заснованія колонії для засудженыхъ. Представитель правителю заливъ, що правителю думало вже надъ тымъ, трудно однакожъ виїкнути бѣговійніхъ мѣсцевостей. Министерство юстиції отнесло будо до министерства торговли съ запитањемъ, чи не могла бы Австрія набути въ сїї цѣлі колонії заморськихъ, доси однакожъ не можна и подумати о переведеніи сїї гадки. Правителю однакожъ не спускає зъ уваги згаданої справи.

на теперішнє фінансове положеніе державы.⁴

Въ проектѣ регуляції зостали вилюченій рѣкъ Бугъ и Прутъ зъ своїми потоками, а отакъ и всѣ лѣвобережній притоки Дністра, а то зъ той причини, що разъ сїї рѣки въ дівнихъ періодахъ майже зовсімъ не виїлають, а потому треба такожъ було обмежити на ви-конечній потреби. Законъ о регуляції стаєся правосильнимъ съ днемъ його оголошення. Що же дотыкає регуляції рѣкъ другої категорії, то станови въ сїїмъ взглядѣ стають тоды правосильними, скоро для регуляції якъ буде забезпечений фондъ краевимъ законодавствомъ. Галицькій сеймъ постановивъ бути, якъ звѣстно, затягнуты на цѣлі регуляції краеву пожичку въ висотѣ 3½ milionu підъ условиємъ, що правителю призначити на ту саму цѣль 9½ mil. Позаякъ однакожъ первостигна сума въ проектѣ зостала змѣнена, то буде, здається, по принятію сїї проекту потребна нова ухвали сїїму и для того та речинецъ правосильності закона о регуляції рѣкъ другої категорії що не означений доказано.

(Комісія бюджетова) залагодила перша пять точокъ бюджету, межа котрими такожъ въ фондъ диспозиційний безъ змѣни; отакъ розбирають роздѣль тютюн. При позиції виїбъ въ кошти достави поставила комісія замѣтъ 23,339.200 на внесеніе референта 22,870.500 зр. Комісія промислова радила дальше въ спеціальній дискусії надъ закономъ о забезпеченню робітниківъ бѣть случаївъ нещастя. Найвірѣ поставивъ нову кодифікацію §. 10-го, після котрого то речинецъ правосильності закона о регуляції рѣкъ другої категорії що не означений доказано.

(Італіанський клубъ и рухъ виборчий въ Тріестѣ) Межа виїдами товариства Societa politica Istriana, Unione и товариствомъ поступовимъ ведутся переговоры въ цѣлі спільнога и однодушного поступована сихъ товариств такъ въ приготовленіяхъ до надходячихъ виборовъ якъ и підчасті виборовъ. Всѣ три товариства мають уко-нитуватися разомъ яко комитетъ виборчий народної партії и будуть предкладати лишь такого кандидата, который обов'ажає поширати завязаніе вилючно італійского клубу въ радѣ держави.

(Справа заморськихъ колоній австрійськихъ для засудженыхъ) Въ комісії бюджетової пілати послѣдній порушивъ пос. Гайдельбергъ виїбъ въ заснованія колонії для засудженыхъ. Представитель правителю заливъ, що правителю думало вже надъ тымъ, трудно однакожъ виїкнути бѣговійніхъ мѣсцевостей. Министерство юстиції отнесло будо до министерства торговли съ запитањемъ, чи не могла бы Австрія набути въ сїї цѣлі колонії заморськихъ, доси однакожъ не можна и подумати о переведеніи сїї гадки. Правителю однакожъ не спускає зъ уваги згаданої справи.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Съ новимъ рокомъ появилися въ Москвѣ ажъ три нови газети політичнай имено „Свѣточъ“, „Жезнь“ и „Голосъ Москви“ и всѣ три якъ звѣчайно виїздили въ передовихъ станицяхъ свої політичнай символъ вѣри. Нѣдо въ т旣ъ дивного, що въ такомъ мѣстѣ якъ Москва — друга столиця великої держави — являються наразъ ажъ три політичнай газети щоденни тымъ бѣльше, що доси виїздили тамъ лишь четыри часописи, маючи якъ таке значеніе для читаючої публіки якъ: „Русский Курьеръ“, „Современны Ізвѣстія“, „Русская Вѣдомости“ и „Вѣдомости“ Каткова. Всѣ три газети нови видаються бѣльше або менше въ дусь ліберальному, а найцѣкавѣшо зъ нихъ ставися безперечно „Свѣточъ“ хольбы вже тымъ, що Москвичане можуть вже по колькожъ лиши двохъ єго существованія заливати виїздили тутъ лишь четыри часописи, маючи якъ таке значеніе для читаючої публіки якъ: „Русский Курьеръ“, „Современны Ізвѣстія“, „Русская Вѣдомости“ и „Вѣдомости“ Каткова. Всѣ три газети нови видаються бѣльше або менше въ дусь ліберальному, а найцѣкавѣшо зъ нихъ ставися безперечно „Свѣточъ“ хольбы вже тымъ, що Москвичане можуть вже по колькожъ лиши двохъ єго существованія заливати виїздили тутъ лишь четыри часописи, маючи якъ таке значеніе для читаючої публіки якъ: „Русский Курьеръ“, „Современны Ізвѣстія“, „Русская Вѣдомости“ и „Вѣдомости“ Каткова. Всѣ три газети нови видаються бѣльше або менше въ дусь ліберальному, а найцѣкавѣшо зъ нихъ ставися безперечно „Свѣточъ“ хольбы вже тымъ, що Москвичане можуть вже по колькожъ лиши двохъ єго существованія заливати виїздили тутъ лишь четыри часописи, маючи якъ таке значеніе для читаючої публіки якъ: „Русский Курьеръ“, „Современны Ізвѣстія“, „Русская Вѣдомости“ и „Вѣдомости“ Каткова. Всѣ три газети нови видаються бѣльше або менше въ дусь ліберальному, а найцѣкавѣшо зъ нихъ ставися безперечно „Свѣточъ“ хольбы вже тымъ, що Москвичане можуть вже по колькожъ лиши двохъ єго существованія заливати виїздили тутъ лишь четыри часописи, маючи якъ таке значеніе для читаючої публіки якъ: „Русский Курьеръ“, „Современны Ізвѣстія“, „Русская Вѣдомости“ и „Вѣдомости“ Каткова. Всѣ три газети нови видаються бѣльше або менше въ дусь ліберальному, а найцѣкавѣшо зъ нихъ ставися безперечно „Свѣточъ“ хольбы вже тымъ, що Москвичане можуть вже по колькожъ лиши двохъ єго существованія заливати виїздили тутъ лишь четыри часописи, маючи якъ таке значеніе для читаючої публіки якъ: „Русский Курьеръ“, „Современны Ізвѣстія“, „Русская Вѣдомости“ и „Вѣдомости“ Каткова. Всѣ три газети нови видаються бѣльше або менше въ дусь ліберальному, а найцѣкавѣшо зъ нихъ ставися безперечно „Свѣточъ“ хольбы вже тымъ, що Москвичане можуть вже по колькожъ лиши двохъ єго существованія заливати виїздили тут

вости", приготовило-бы для Россіи въ певной мѣрѣ сильну позицію войскову супротивъ самой Кореи. Россія найдла-бы навѣть въ сѣй сиравѣ певну точку опору въ Японіи, бо оя числила-бы певно на помочь супротивъ Хинъ, а зъ стороны другихъ державъ Россія певно не найдла-бы жадного опору.

Нѣмеччина. Дня 21 с. м. ровойшлась була у Вѣдни погодоска, що цѣсарь нѣмецкій, котрый передъ колькома дніями перестудився и занедужавъ, вже близькій смерти. Вѣсть оя кружила навѣть и на дворѣ вѣденському, такъ що цѣсарь австрійскій приказавъ бувъ засягнути вѣдомости въ амбасадѣ нѣмецкї. Тутъ доперва рѣчь розъяснилася. Цѣсарь нѣмецкій бувъ вправдѣ сильно занедужавъ, але маю вже лѣпше. Цѣсарь Вильгельмъ скончать 22 марта с. р. 88 рокъ, а що въ такомъ вѣку кожда, хочъ и незначна педуга, небезпечна, легко зрозумѣти.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

— Открытие мѣщаньской читальни на Ланахъ, перед мѣстю Стрыя. Веселою новиною доводится менѣ подѣлиться съ Вами съ тымъ новымъ рокомъ. Дня 27 л. грудня отбулось торжественное отвореніе читальни мѣщаньской на Ланахъ долѣшныхъ. Торжество разпочалося вечѣрнею, бѣслуженою мѣсце-вымъ священикомъ и посвященіемъ якъ на початокъ, скромнаго локалю читальни. Отакъ зобралися гости, мѣжъ которыми бачили мы представи-телѣвъ стрыйской свѣтской интелигенціи и о. Залозецкого зъ Горячего, въ просторой, портретомъ Е. Вел. цѣсаря и незабутного Тараса Шевченка приукрашеной и гарно пристроеной хатѣ п. С. Васильчишина. Гостей повитавъ довшою промовою проф. гими. п. Горбаль. Змалювавши яркими красками сумный станъ, въ якомъ въ теперѣшну до-бу находится наше мѣщанство и ще сумнѣйши наслѣдки, який наступити мусить, наколи оно и дальше поотупати буде теперѣшнимъ путемъ, всоказавъ причины тогожъ упадку и представивъ тіи велики користи, який мовъ зъ чудотворного жерела плывутъ зъ просвѣты для одиниць, родинъ и цѣлои громады якъ въ житю домашнѣмъ такъ и горожаньскомъ. Просвѣтивши нелука-вымъ словомъ, мѣщанство буде въ силѣ стави-ти опбръ всѣмъ тымъ злиднямъ, що тягнутъ его у процасть; буде въ силѣ добитися красшои долѣ якъ не для себе то для своихъ дѣтей. — Дру-гій выкладъ державъ проф. Анатоль Вахнянинъ, що не щадивъ труду загостити зо Львова на се торжество. Слава п. Вахнянина яко прелегента знана вже ширшому свѣтови, а слава та зовсѣмъ заслужена. П. Вахнянинъ умѣиъ подати страву духову такъ приправлену, въ такъ принадной и приступной формѣ, що словъ его, плывучихъ до серца и розуму, слухати бѣ цѣлыми годинами и таки ще не наслушатись! Взявши за мотто выкладу референтъ пѣснѣ: „Душу, тѣло мы по-ложимъ за нашу свободу“ — отсыпвапои нашими спѣваками, разточивъ бесѣдникъ передъ очима розѣкавленыхъ слухачѣвъ тую картину зъ бувальщины народа, коли той-же давленый клятою Татарвою выдавъ изъ себе, въ оборонѣ своего жи-тия, що найкрасшій цвѣтъ — Козаччину. Розка-завъ: кто то були козаки, де они поселилися, яка була организація ихъ коша, якъ они бороли-ся зъ Басурманами, якъ оттакъ взбивши въ силу стались постражомъ самыхъ султановъ и зломили тую силу, що отолѣтя цѣлій давили ру-скій народъ, не позваляла ему жити мирно и раз-виватись природнымъ путемъ, черезъ що руокій народъ полишився въ просвѣтѣ по за сусѣдными народами, котрій не дѣзнавали такого лихолѣтія. Выкладъ п. Вахнянина приняло грѣмкими оплес-камі. — До звеличаня торжества причинився не мало и славный хоръ мѣщанъ Стрыя, котрый подъ управою свого неутомимого диригена п. Г., съ кождымъ рокомъ красше развивается. Отопѣ-вавъ онъ 5 квартетовъ на хоръ мѣшаный съ та-кою точностею, що гадаѣшъ еси, що маешь передъ собою рутинованныхъ спѣваковъ.

По уkońченыхъ продукціяхъ наступила ви-
сы членовъ, которыхъ зголосилось до 80, и вы-
боръ Выдѣлу. Въ члены Выдѣлу выбрано одно-
голосно о. Поповича, пароха, дальше сотрудника
о. Яцишина, который наибольше заслужився коло
заснованя сеи читальнѣ, проф. Ивана Вахнянина
и пановъ мѣщанъ Фил. Бандеру и В. Держка; а
на застуниковъ п. Пет. Заплатиньскаго и п. С.
Васильчишина. — Оттакъ засѣли зѣбраний гостѣ
до щедро заставленыхъ столовъ и при веселыхъ
розмовахъ и численныхъ тоастахъ въ честь пре-
длагаемовъ, интелигенціи, священства и газдинъ
сеи вечеръ и пр., збѣшовъ скоренько часъ ажъ до
пѣвночи.

Огъ управляемого Выдѣлу залежать, чи
читальня ся мае бути лишь метеоромъ, що заблис-
нувши, обсыпало кругъ яркимъ свѣтломъ и пото-
не въ темрявѣ ночной, — чи тою керницею, зъ
котрои наше мѣщанство повною пригорстею бу-
де могло черпати животворящу воду, котра исцѣ-
лить его численній пороки, вырве его зъ путь
гемноты, байдужности, недбальства и вчинить зъ
него горожанъ статочныхъ, свѣдомыхъ своихъ
правъ и обовязковъ. Маймо въ Бозѣ надѣю, що
наступитъ се друге. О сколько мы зачули, Вы-
дѣль заходится коло устроеня выкладовъ щоне
цѣльныхъ зъ наукъ природничихъ, физики, гос-
подарства домового и иш., до чого въ Стрѣю
найдутся способній и охочій люде, — переплѣта-
ныхъ декламаціями и спѣвами. Такожь мавъ Вы-
дѣль отнести до Выс. Рады шк. краевои съ
просьбою о призволеніе, щобы сего рода вечер-
ницѣ могли отбуватися въ філіальнѣй школѣ на
Ланахъ, де есть отповѣдна на сю цѣль саля.

Участникъ.

— Открыть читальнѣ въ Ляшкахъ горѣшныхъ. Чимъ жива Русь галицка? — спытаете. Тихою, а не-всыпушою працею тыхъ патріотовъ, що далеки отъ всякого огентативного шуму и разголосу, працають съ спокоемъ и вытревалостею мѣжъ своимъ народомъ. Зерно правды и воль кинене ними дозрѣваѣтъ тымъ цевнѣйше и приноситъ тымъ красшій плоды. Дня 30 р. грудня (11 л. сѣчня) были мы на открытию читальнѣ въ Ляшкахъ горѣшныхъ, першои, о сколько знаемо, въ сихъ сторонахъ повѣта бобрецкого. Ляшки гор. село

Не диво отже, що народъ до недавна подпадавъ впливамъ жидовской деморализаціи, отдавався піаньству. Нынѣ трудиться ревно въ той громадѣ парохъ о. В. Дылинській и ревнимъ трудамъ его удалось вже въ великой мѣрѣ побороти пороки громадянъ Ляшокъ гор. Нынѣ вже народъ не лише значно отверезився, але и радо зачинає самъ надъ собою працювати и просвѣщатися, а найлучшимъ доказомъ того — заложене въ селѣ рускої читальнѣ. День 30 грудня буде памятный для селянъ Ляшокъ. Длятого цѣле село було звірушене и витало вже отъ рана наспѣваючихъ гостей зъ рѣжнихъ сторонъ окрестности, бо вѣчеромъ по вечѣрни мала открытия читальня. Надѣйла на послѣдокъ хвиля торжества; вѣстрѣли зъ моздѣрѣвъ дали знати, що торжество розпочалося. Нарадъ товпою вступивъ до церкви на вечѣрню, отслужену мѣсцевымъ о. парсомъ при участії Впр. оо. дек. Бао. Лопатинського зъ Роздолу, Юзычинського зъ Борыничъ и Билинського зъ Берездовець. По вечѣрни промовивъ до зѣбранихъ о. дек. Лопатинській и въ дуже краївихъ и горячихъ словахъ зазначивъ важнѣсть торжества и вказавъ, якою дорогою має громада приступати, щоби сповнила свою задачу середъ зуспільності, середъ руского народу. „Сібзнайте себе, — казавъ о. Лопатинській, — черезъ прозвѣту; памятайте, що ви вольний народъ въ конституційній державѣ и що вамъ прислугують закони сеї державы! Памятайте, що ви Русини і держѧтоя крѣпко своеї народності, своеї рускої мовы, своеї вѣры, не покидайтесь своеї рускої церкви, бо она спасла нашъ народъ отъ погибели!“ По вечѣрни народъ зѣбрався въ святочно прикрашенїй школѣ, а о. Дылинській по-витавъ зѣбранихъ теплимъ словомъ и открывъ зборъ читальнѣ. По открытию збору мѣшаный хоръ зъ Роздолу отспѣвавъ „многая лѣта“ Е. Вел. Ісаєреви. На предсѣдателя збору выбрано о. Лопатинського и приступлено заразъ до выбору тверту зъ ряду точку програмы заповнило виконанье хорошого хору скомпонованого молодымъ нашимъ музикомъ п. Нижанковскимъ до слободи Верниволѣ „Вѣтеръ“. Якъ сама музика, основана на народныхъ мотивахъ и отзначаюча молодечею силою та богатствомъ інвенції, такъ и вѣрне виконанье композиції зробили на зѣбранихъ дуже пріятне вражене, котре выразилося въ рянохъ оплескахъ. — Ще краоше выпало баритоновъ сольно пѣонъ Монюшки: „Споминъ лѣрникovi“, а екзекуторъ его, п. Левъ, котрого сильный, пріятны голосъ и добре зрозумѣннѣ композиції викликали цѣлу тучу оплесківъ, мусъвъ сю пѣсню повторити на домагання гостей. — Лисенкова пѣсня діловъ Т. Шевченка „Поки зайде ясне сонце“ выпала такожъ хорошо и ровно якъ и кантата „Не гарматы нынѣ грають“ (слова Ивана Франка) до котрои уложивъ хорошу музику п. Нижанковскій, викликали неумовкаючій оплески зо вѣхтій сторонъ. — Межи обома послѣднimi хорами декламувавъ п. Неосторъ Яворовскій чаотини зъ поемы „Осторожникъ“, а враженя, яке виголосена нимъ поема зробила на присутнїхъ, могъ-бы ему позавидувати не одинъ декламаторъ. — Молодий декламаторъ заявивъ симъ виступомъ не абы-якій талантъ: повне зрозумѣннѣ ідеї, отчути всѣхъ тонкостей чувства, що наповняло душу поета, і плястика въ модулляції та акцентованю дають право заключати, що п. Яворовскій працюючи даліше въ тѣмъ напрямѣ, стане на висотѣ штуки. — Межи поодинокими точками программы отчитано телеграми и письма привѣтнii наспѣвши зъ рѣжнихъ сторонъ Галичини и Буковини, котрій суть доказомъ, що думка, котра руководила львовскими Русинами при устроєнїї вечерниць въ честь Ол. Кониського, знайшла щирій отгомонъ въ другихъ мѣстахъ Галичини и на Буковинѣ. По концертѣ молодѣжь забавлялася танцями охочо ажъ до 3 години рано. А. Г—скій ще змія зумівъ піти вонти въ п

— Ще одинъ ювилей дуже важного факту въ історії нашого народного розвою припадає сего року. Дня 12 л. лютого 1835 року цоявився першій печатаний въ чисто-рускомъ языцѣ творъ письменный въ Галичинѣ. Бувъ то стихъ незабутої памяти Маркіяна Шашкевича, п. заг. „Голосъ Галичанъ“, написаний по слуху уродинъ цѣсаря Франца I. Стихъ той бувъ випечатаний на двохъ карточкахъ маленької боймки зеленковато-синого наперу. Товаришъ „русского слов'я“ Маркіяна пригадують собѣ нынѣ тую одушевлену радость, съ якою витали солодке рідне слово, бачучи его въ печатаному стиху...

— Святійший зборъ товариства „Просвѣты“, который
отбудется днѧ 2 л. лютого с. р., буде, надѣяться,
о много величавѣшій, якъ попереднихъ роковъ.
Въ день збору рано отбудется въ Успенской цер-
кви заходомъ выдавницга „Дѣла“ богослуженье
за упокой бл. п. Володимира Барвіньского, попо-
лудни о 3-той годинѣ загальний зборъ членовъ
„Просвѣты“ съ отчитомъ а вечеромъ концертъ.
До устроеня концерту прїйдуть „Просвѣтѣ“ въ
помочь други нашей товариства. Повага „Просвѣ-
ты“ съ кождымъ днемъ подносится: въ роцѣ 1876
„Просвѣта“ числила 564 членовъ а въ 1884 ро-
цѣ числить ихъ вже 2525; въ протягу того од-
ного року прибуло би 392 членовъ, мѣжъ тими
130 читалень и 2 братства церковні. Маєтокъ
„Просвѣты“ поднѣсся въ 1884 роцѣ до поважної
сумы 37.285 зр. — и „Просвѣта“ нынѣ не толь-
ко сповняє свою високу задачу просвѣты народ-

Н О В И Н К И.

— Вечерницѣ ювилейнї въ честь 25-лѣтнои литератури дѣяльности Олександра Кониского, устроенї 22-го числа товариствами „Просвѣта“, „Руска Бесѣда“ и „Академичне Братство“, були живымъ выразомъ широи симпатіи и признавали невсыпушои и богатои въ плоды працѣ ювилеата на нивѣ нашего письменъства. Въ салахъ товариства „Руска Бесѣда“ зобралися такъ членній почитателѣ Олександра Кониского, шедви могли помѣститися въ двохъ салахъ, наими академиками хорошо умаеныхъ сосновымъ алузками та прикрашеныхъ цвѣтами, зъ посередъ отрыхъ виднѣвъ wykonаный рукою молоденъкогъ ртисга, ст. Яремкевича, вѣрный портретъ ювилята. Вечерницѣ розпочавъ п. Иванъ Белей обширнымъ чтитомъ про житье и 25-лѣтну дѣяльность литературну Ол. Кониского. Зазначивши па вступѣ до „тиже“ торжество ювилею Кониского не маолитичнаго характеру, бо отдаemo честь не за злугамъ мужа на поли политики, а литературы прелегентъ подавъ житъенись и литературну дѣяльность Ол. Кониского. Ширшу згадку посвятивъ прелегентъ школамъ недѣльнымъ на Українѣ въ 1859—1862 рр., въ которыхъ Ол. Кониский, будучи подъ той часъ въ Полтавѣ, бравъ душу живу участъ. Въ 1862 р. постигла его на ложіи доносы вороговъ народной просвѣты 10 лѣтнаго сылка, зъ котрои егоувольнивъ въ 1872 р. покарарь Александръ II. Прелегентъ схарактеризуя проводній идеѣ въ письмахъ Кониского, кої съ дуже малыми вынятками були печатані

и другихъ композиторовъ о лаокаву подмогу вы-
давництва матеріалами и свѣтлыми радами, якъ
и всѣхъ, що мають въ посѣданю автентичнїй ру-
кописи рускихъ музичныхъ авторовъ. Просимо
такожъ другїй рускїй часописи, щобъ зволили на-
шї звѣстки въ своихъ отовпцяхъ повтаряті. —
Комитетъ.

— Признанье трудовъ нашихъ патріотовъ для церкви, науки и просвѣты русского народа. Архіерейскій грамоты и крылошаньскій отзнаки съ правомъ ности одѣжь оиш usi сапопіо. получили: о. Рудольфъ Мокъ, парохъ Острова, дек. галицкого, за ревне душпастырство и проповѣдуванье таширене тверезости и о. Левъ Лаврецкій, парохъ Залуквы, за трудъ при розкопахъ фундаментовъ церквей въ Галичи. О. Михаиль Попель, парохъ Чернелицъ, дек. городеньского, по поводу 50-лѣтнаго ювилею священства, получивъ архіер. грамоту и благословеянье.

ного и много-заслуженного артиста нашей сцены
дане буде руско-народнымъ театромъ въ Дрого-
бичи дня 27 л. сѣчня представленье. Отограна
буде „Интрига и любовь“, трагедія въ 9 отсло-
нахъ Ф. Шиллера.

— Въ справѣ читалень одержуемо слѣдуючу допись отъ одного нашего патріота зъ провинції: Понеже дальше отъ Львова отдаленымъ сторонамъ дуже трудно приходить за-для фѣръ, грошевыхъ выдаткѣвъ и пр., професордвъ зѣ Львова съ отчитами чи то на открытье читалень чи то на вечерницѣ запрошувати, тому добре було-бы, щобы по дальшихъ сторонахъ завязувалися комитеты, котрѣ-бы о власныхъ силахъ а малымъ коштомъ занималися отчитами по читальняхъ. Якъ намъ пишутъ, такій комитетъ завязуєся підъ проводомъ о. В. Чернецкого въ Сокальскихъ сторонахъ, до котрого приступило 5 членовъ, межи ними два зъ свѣтскихъ людей, положившихъ заслуги на литературномъ полі. Той комитетъ має частѣйше збиратися, на зборахъ свои елябораты отчитывать, недостатки поправляти и тематы до мѣсцевыхъ потребъ принаровляти, щобы тіи отчity заохочували народъ до просвѣты, до его морального и матеріяльного піднесеня. Заразомъ має комитетъ постараться о потный хоръ, котрѣ-бы на вечеркахъ являвся. Щастъ Боже доброму намѣреню!

— О. Маркиль Мигуловичъ, приходникъ въ Чорной и деканъ затварницкій, мужъ тихои дѣяльности для народа и церкви, построивъ съ своими парохіянами нову, другу церковь въ Чорной. Д. 7 л. сѣчня с. р. отбулося посвященіе тои церкви, на котре явилися оо. Должицкій зъ Хревта, Конко зъ Скородного, Поляньскій зъ Телесницъ, Коосакъ зъ Поляны, Костецкій зъ Лютовискъ и Т. Глушкевичъ зъ Гошева съ проповѣдею.

— Пожары. Передъ колькома днями выбухъ въ громадѣ Куповичахъ старыхъ, рудецкого повѣта, пожаръ и знищивъ 6 селянъскихъ господствъ; цѣле майно ихъ оталося жертвою огню. Убезпечена шкода выносить близъко 1860 зр. — Въ Станиславовѣ згорѣла фабрика Бретгольца съ всѣми знарядями и запасами а убезпечену щкоду оцѣнено на 7000 зр.

— Вп. о. Михаилъ Цегельскій, гр. кат. приходникъ въ Кам'янцѣ стр., выбранный при доповняючомъ выборѣ до рады повѣтовой зѣ группы сельскихъ громадъ членомъ сеизжь рады.

— Нове жерело нафты въ Галичинѣ. Въ мѣстечку Загбрю, дѣ есть головна стація угорско-галицкой и державной желѣзницѣ, показалося въ копальняхъ пафты бар. Раде и опілки таке богате жерело нафты, що предпріемцѣ не можуть дати собѣ рады съ черпаньемъ. Головный спольникъ предпріемства бар. Раде бувъ въ Галичинѣ першій, що завѣвъ т. зв. канадійокій способъ верченя, котрый показався именно въ Загбрю дуже практичнымъ.

— Статистика просвѣты въ австрійской арміи. Съ концемъ 1879 року було вояковъ умѣючихъ читати и писати:

Въ низшой Австріи	935	на	1000			
" вышой Австріи	914	"	"			
" Зальцбургу	984	"	"			
" Стиріи	731	"	"			
" Каринтіи	724	"	"			
" Тиролю	928	"	"			
" Дальматіи	92	"	"			
" Чехахъ	947	"	"			
" Моравіи	593	"	"			
" Шлеску	961	"	"			
" Буковинѣ	137	"	"			
" Галичинѣ	178	"	"			
" Фіюмѣ	412	"	"			
" Хорватіи	280	"	"			
" Угорщина	483	"	"			

„ Угорщинѣ 483 „ „
Якъ бачимо, наші галицкій рекруты стоять пдъ
взглядомъ просвѣты далеко по заду.

— Посады для выслуженныхъ подъофицировъ. Въ слу-

— посады для выслуженныхъ подъофицировъ. Въ слу-
жбѣ державной резервуеся на основѣ существу-
ющихъ постановъ законныхъ певне число посадъ
лишь для выслуженныхъ подъофицировъ, взглядно
маютъ они при обсадженю такихъ посадъ пер-
шеньотво передъ оповѣубѣгателями неслуживши-
ми въ войску. Зъ такихъ посадъ опорожнениѣ тѣ-
перь: а) въ обрубѣ ц. к. дирекціи доменъ и лѣ-
сопѣ дѣ посады лѣсныхъ; б) одна посада над-
зырателя вязнѣвъ при ц. к. судѣ окружнѣмъ въ
Вадовицахъ, в) одна посада при ц. к. головной
каѣ краевой вѣ Львовѣ и г) одна посада возь-
ного при ц. к. политехнїческѣй у. Львовѣ.

Вѣсти зъ Аепархії Львовскіи.

Президія намісництва годится на каноничну інституцію о. Петра Блажинського на Несторівці.

Въ пропозицію на Єрмаківку, дек. кудринецького принятій оо.: I) Савчинський Іоанн зъ Підкаменем; II) Богачевський Іполит зъ Сельця; III) Ганкевич Ізidor въ Панівцях; въ спісі: 4) Латорський Іоанн въ Кривчу-Сапогнові, 5) Кобилянський Михаїль зъ Бельча, 6) Левицький Український, такъ якъ онъ стремиться до сепаратизму, літературного, зъ чого колись може вийти і соціалізм політичний. Згадай днівника скоріше під час твоєї відвідини.

ПОСМЕРТНИЙ ВѢСТИ.

О. Антоній Топольницький, парохъ въ Яничані, дек. нараївського, упокоївся дnia 21 січня 1885 р., въ 73 році життя, а въ 48 свяченства. Вѣчна ему пам'ять!

НАУКА, ШИТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

«Чимъ люде живі?», оповѣдання гр. Льва Н. Толстого, видане въ гарніомъ перекладѣ Марусії Чайченко товариствомъ „Просвѣто“, есть утвірмъ класичнимъ, першою въ популярній літературѣ російській. Гр. Лев Толстой єсть юній, по смерті Тургенева, першимъ повѣстеписателемъ въ Россії, — кромѣ обширныхъ романовъ пише онъ такоже оповѣдання популярній для умральнення народу. Оповѣдання его „Чимъ люде живі“ дуже припала до вподоби мѣщанамъ и селянамъ російскимъ: дуже радо слухаютъ его отчитуваного прелегентами и самі читають. Тоже товариство „Просвѣта“ дуже добре зробило, що класичне се оповѣдання напечатало въ переводѣ на нашу мову для нашого народу. Ми не сумніваемося, що наші селяни и мѣщане пріймуть сей подарунокъ „Просвѣти“ съ правдивимъ ентузіазмомъ. Пріятель просвѣти народної, передовозъ же наші священики, котрій найблизій мають стычность съ народомъ и дають о его поднесеніе моральне, повіяній постаратися, щоби въ кождомъ селѣ було бодай колька прімѣрниківъ токи книжочки-перлы. Оповѣдання „Чимъ люде живі“ єднѣ того, щоби „Просвѣта“, по швидкому въчерашню першого накладу (въ 2000 прімѣрниківъ) швидко приступила до печатання другого накладу.

П. Константин Лучаковський, професоръ рукою гімназії у Львовѣ, напечатавъ въ Справозданію рукою гімназії зъ р. 1884 (якъ ми вже коротко згадали въ послѣдній числѣ) двѣ свої обширнійшій працї, котрій вийшли такоже въ окремої книжцѣ. Перша праця проф. К. Лучаковскаго має заголовокъ: Cornelii Taciti ars scribendi nonnullorum vocabiliorum significatio illustratur ac factum quid valeat altius inquiritur, друга „Nestoris rem litterariam adumbravit eiusque Chronicon c. 1—20 in Romanorum sermonem convertit Constantinus Luczakowski“. До той другої працї, котрій мусить заинтересувати сеябрь науковий, бо п. К. Лучаковскій обговорює въ ній нерозобраний досі дзвѣ рукописи въ цвісарській бібліотецѣ вѣденській, додані два факсимиля обохъ рукописей.

Подяка.

Выдѣль мѣщанської читальнї на Ланахъ долѣшніхъ, передмѣсто стрійському, складе нинѣшнімъ середнімъ подику Вп. пп. Анат. Вахнянинову зъ Львова і Конст. Горбалеві зъ Стрії за іхъ труди и теплі слова, загрѣваючи до вытревалості на нової дорозі, неменше такоже Вп. п. проф. Дубравському за щедрий даръ квоти 10 зл. и безплатне отступленіе часописій „Дѣло“ и „Gazeta Naddniestrzańska“.

Въ імени Выдѣлу: Філ. Бандера, Василь Держко.

Сердечну подяку складаю за надсланіе мінії брошурки „Пріятель хорькій“, зъ котрою я переконався, що і за старій наїв недуги дають ще вилучити, коли лише уживаються до сего вѣтровій дріздів. Съ довѣрьемъ отже прошу о надсланніе мені і т. д. — Подбій поділки надходить що день дуже численно, — і не повиненъ отже жадній хорьк злишній не спровадити собі найменше ще 135-го польського ілюстрованої видання сен пожиточної брошурки зъ кін гарнії „Richter's Verlags-Anstalt in Leipzig“, а то тымъ більше, що не потребує при тобі поносити жадніхъ коштівъ, позаякъ книжочка та достаричиться єму па жаданіє безплатно и франко.

Свѣдоцтво.
Подписано заявляють симъ на підставѣ точнію ними переведеною розсідлю, що паперосова бібулка походила зъ фабрики паперосовихъ бібулокъ „Le Houblon“ пана Cawley-a & Henry-o въ Парижі єсть знаменитої якості, зовсімъ вольна бѣт всякихъ чужихъ частей складовихъ, особливо бѣль вольна бѣт всякихъ здоровію шкідливихъ складниківъ.

Вѣдень, дnia 24 мая 1884.

Подпіс. дръ J. J. Pohl,
звич. публ. професоръ хемічної технології при і. к. технічній академії.

Подпіс. дръ E. Ludwig,
ц. к. публ. професоръ медичної хемії при вѣденському университеті.

Подпіс. дръ E. Lippmann,
надзв. публ. професоръ хемії при вѣденському университеті.

(Правдивість повищенихъ підписівъ потверджена
дръ J. Hoffmann, ц. к. нотаріусъ у Вѣдні. Повищено
свѣдоцтво підписане і затверджене і. к. міністерствомъ ільїз аграждичнихъ і французькихъ по-
сольствомъ у Вѣдні дnia 28 мая 1884.)

Переписка Редакції и Администрації.

Вс. о. Чайк. въ Верх. З. зр. на „Дѣло“, 1 зр. на „Бібл. н. пов.“ и 1 зр. для „Батьківщина“ мы вчера получили.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас

конякъ лѣчущій, правдивый французскій въ рожныхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., — такоже малигу.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ акційного Банку Гипотечного

купує и продаває

ВСІ ЕФЕКТИ И МОНЕТЫ

подъ найприступнѣшими уловіями.

5% Листы Гипотечній и 5% Листы Гипотечній преміованій

котрій після закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и вайвішошої постанови зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщування капіталовъ фондовъ, пупілярніхъ, кавцій супружескихъ військовихъ, на кавцію и вадія

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до вилосовання съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провінції виконуються безъ проволоки по курсѣ днівнімъ, не числячи нѣякої провізії.

1267 7-?

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядовъ, образовъ, ризъ и книгъ

ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

ВЪ СТАНИСЛАВОВЪ,

поручас Всечестному Духовенству, славетному громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповажнѣйшому Богатому вѣбю:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахиновъ, хоруговъ, фанъ, плащаниць, образовъ малюваныхъ на блястѣ и полотнѣ, до іконостасовъ, преотолоў и на стѣни церковній; болтаріи або образы процесіональній; хрестовъ нарестотильній, ручныхъ и процесіональніхъ; хрестовъ жалѣзныхъ на гробы и полѣвыхъ, Евангелій, патріцій, чашь, ампулукъ, дарохранительниць, дароносниць, хлѣбниць до Всенощного, кандильниць, поликандрівъ (цауковъ), індевѣнчиковъ (лѣхтарѣвъ), канделябрѣвъ, ламиниць, свѣтла церковного, дивановъ, цвѣтобъ и проч.

Великій складъ товарівъ срѣбніхъ зъ хинського срѣбла, а именно:

Лыжки, вилки, ножі столовій и десертовій, лижочки до чаю и кави, чайники, цукорнички, тацки, коробки на масло и сыръ, заставы столовій на овочі и тѣста, лѣхтарѣ, канделябрѣ, ламиниць, цвѣтобъ и проч.

по дешевыхъ пѣнахъ
Всѣ замовленія въ вартості 100 зр. висылаються франко.
Цѣники въ рускому языцѣ висылаються на жданіе даромъ.

Опакованье даромъ.

16-?

Тягненье 20-го лютого 1885.

Разомъ 10.000 выграныхъ

КИНЧЕМЪ-ЛОСЫ

I. Головна выграна зр.

50.000

2 голов. выгр. 20.000, 3 голов. выгр. 10.000 зр. а. в.

можна получить въ

бюро лотерійномъ угр.

дженей клубу

Hatzanergasse Budapest Nat.-Casino

ільї токомъ въ всѣхъ конторахъ имѣнній, трамвайнихъ и консултантскихъ хотер.

далішъ выграній

2.000 зр.

1.000 зр.

за франковому посилку ходобъ и хисту выграныхъ треба долучити 15 кр.

1285

Кожда выграна платиться готовкою

далішъ выграній

2.000 зр.

1.000 зр.

за франковому посилку ходобъ и хисту выграныхъ треба длучити 15 кр.

1285

Тягненье 20 го лютого 1885.

При надходячомъ торжествѣ святометодівському воруєас

Товариство „Просвѣта“ книжочку:

ЖИТЬЕ ПРОСВѢТИТЕЛЬСТВЪ СЛАВЯНЪ

святихъ рівноапостольнихъ

КИРИЛА И МЕТОДІЯ

написавъ

Дръ Ю. Целевичъ.

Цѣна 12 кр., съ переосялкою 14 кр.

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО

підъ Вѣднъ р. 1683.

Написавъ Стефанъ Кацала.

Цѣна 20 кр.

Достати можна въ адміністрації Дѣла.

Цѣс. кор. уприв.

ГАЛИЦКІЙ АКЦІЙНЫЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

ВЫДАЕ ВО ЛЬВОВЪ и черезъ філії

въ Краковѣ, Чернівцяхъ и Тернополі

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4 процентовій платнї въ 30 днівъ по виловѣдженю.

4½ " " " 60 " "

Львовъ, 7 січня 1884.

(Передрукъ не платиться.)

ДИРЕКЦІЯ.

(1268 7-?)

Зъ друкарнѣ Тов. ім. Шевченка підъ зв. К. Беднарскога

Выдаваць и редакторъ: Іванъ Белай.